

اقدام فوری

فعال سندیکایی نیازمند مراقبت‌های پزشکی است

رضا شهبابی، فعال سندیکایی، در روز ۱۸ مرداد ماه وادار به بازگشت به زندان شد. او در اعتراض به زندانی شدن دوباره‌اش دست به اعتصاب غذا زده است. حال او پس از ۴۰ روز اعتصاب غذا به شدت رو به وخامت گذاشته و به مراقبت‌های پزشکی فوری نیاز دارد. رضا شهبابی یک زندانی عقیدتی است و باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شود.

رضا شهبابی، عضو هیات مدیره و خزانه‌دار سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس‌رانی تهران و حومه از روز ۱۸ مرداد که وادار به بازگشت به زندان رجایی‌شهر کرج شد دست به اعتصاب غذا زده است. او در اعتراض به حبس ناعادلانه‌اش در اعتصاب غذا به سر می‌برد و سلامت جسمی‌اش به شدت کاهش یافته است. او از سردردهای شدید و سرگیجه، کاهش فشار خون، بی‌حسی در سمت چپ بدن، احساس سوزش در معده و مشکلات گوارشی رنج می‌برد. همچنین گفته می‌شود که حدود ۱۳ کیلوگرم وزن کم کرده است. او در ۹ شهریور به بهداری زندان منتقل شد اما مراقبت‌های پزشکی تخصصی که لازم بود را دریافت نکرد.

رضا شهبابی در خرداد ۱۳۸۹ بازداشت شد و چهار سال را در زندان سپری کرد. او گفته است که در طول آن دوران مورد شکنجه و دیگر بدرفتاری‌ها قرار گرفته است از جمله محرومیت عامدانه از دسترسی به مراقبت‌های پزشکی و ضرب و شتم‌هایی که منجر به عارضه‌ی مزمن در ناحیه‌ی کمر وی شده است. او در ۱۴ مهر ۱۳۹۳ برای مرخصی پزشکی از زندان آزاد شد اما از آبان ۱۳۹۵ برای بازگشت به زندان برای سپری کردن باقی مانده‌ی دوران محکومیت‌اش تحت فشار قرار گرفت. مقامات دادستانی ابتدا مدعی شدند که سه ماه و بعد گفتند که پنج ماه از محکومیت او باقی مانده است. در نهایت او در مرداد ۹۶ مجدداً بازداشت و به زندان برگردانده شد. این اقدام در تناقض با نامه‌ای به تاریخ ۱۸ شهریور سال ۹۴ است که پیشتر مسئولان زندان رجایی شهر به رضا شهبابی نشان داده بودند و اتمام محکومیت شش ساله و آزادی او با احتساب مدت مرخصی پزشکی را تایید می‌کرد. پس از انتقال به زندان، مقامات اعلام کردند که رضا شهبابی باید حکم یک سال زندانی که در پرونده جداگانه‌ای در سال ۱۳۹۴ علیه او صادر شده را نیز تحمل کند. در این پرونده، شعبه‌ی ۲۶ دادگاه انقلاب تهران رضا شهبابی را به خاطر اعتراض به آزار و بدرفتاری با او و همبندی‌هایش در حادثه حمله به بند ۳۵۰ زندان اوین در فرودین سال ۱۳۹۴ به اتهام تبلیغ علیه نظام «مجرم» شناخته و به یک سال حبس محکوم کرده است.

لطفا نامه‌ای به زبان فارسی، انگلیسی، اسپانیایی، فرانسه یا هر زبان دیگری که می‌دانید، بنویسید و از مقامات بخواهید؛

- رضا شهبابی را فوراً و بدون قید شرط آزاد کنند چرا که او یک زندانی عقیدتی است که تنها به خاطر به کار بستن مسالمت‌آمیز حقوق انسانی خود از طریق فعالیت‌های سندیکایی کارگری زندانی شده است؛
- از دسترسی او به مراقبت‌های ویژه‌ی پزشکی مطابق با اخلاق پزشکی از جمله احترام به اصولی همچون خودمختاری، انتخاب آگاهانه و رضایت و محرمانه بودن اطمینان حاصل کنند؛
- حق هر فرد بر تشکیل اتحادیه صنفی و یا پیوستن به اتحادیه صنفی با انتخاب خود را مطابق با تعهدات بین المللی ایران تحت میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی رعایت کنند.

لطفا درخواست‌ها را تا قبل از ۸ آبان ۱۳۹۶ به آدرس های زیر ارسال نمایید؛

رئیس قوه قضاییه	دادستان عمومی تهران	معاون حقوق بشر و امور بین الملل وزارت دادگستری
آیت‌الله صادق لاریجانی	عباس جعفری دولت‌آبادی	محمد عباسی
دفتر روابط عمومی، خیابان ولی عصر، خیابان پاستور، پلاک ۴، تهران، ایران	دانسرای عمومی و انقلاب تهران	بلوار ولی عصر، خیابان ولی عصر. شماره ۱۶۳۸ تهران، ایران
	نبش میدان ۱۵ خرداد، تهران، ایران	dr.abbasi@sbum.ac.ir

اقدام فوری

اطلاعات تکمیلی

رضا شهبایی در بند ۱۰ زندان رجایی‌شهر که شرایط آن وخیم توصیف شده نگهداری می‌شود. زندانیان گفته‌اند که پنجره‌های این بند با ورقه‌های فلزی پوشانده شده و سیستم تهویه‌ی هوا وجود ندارد. آنان وادار به خوابیدن بر روی زمین شده‌اند در حالی که مسؤلین آن‌ها را از دسترسی به غذای مناسب، آب آشامیدنی سالم و تماس تلفنی با خانواده‌های‌شان محروم کرده‌اند. در ۸ مرداد ۱۳۹۶ تعدادی از زندانیان سیاسی و عقیدتی در این بند در اعتراض به شرایط بی‌رحمانه و غیرانسانی که مجبور به تحمل آن شده‌اند، دست به اعتصاب غذای طولانی مدت زدند. رضا شهبایی در پی دوباره زندانی شدن در روز ۱۸ مرداد به گروه اعتصاب کنندگان پیوست. رئیس زندان به تلافی این اعتراض به پزشکان زندان دستور داده تا به کسانی که در اعتصاب غذا هستند هیچ گونه مراقبت و رسیدگی پزشکی ارائه ندهند و چندین زندانی را نیز برای مدتی به سلول انفرادی منتقل کرده است. در یکم شهریور ماه، دادستان تهران اعلام کرد: «به برخی زندانیان که به اعتصاب غذا ... روی می‌آورند اعلام می‌کنیم که این اقدامات، اموری شکست‌خورده است و دستگاه قضایی تسلیم این موارد نمی‌شود.» او افزود: «مجازات زندانیان باید به طور کامل اجرا شود و قرار نیست ما تحت تاثیر برخی اقدامات زندانیان از جمله اعتصاب غذا قرار گیریم.»

در رابطه با وضعیت رضا شهبایی، دادستان تهران در یک مصاحبه‌ی مطبوعاتی در تاریخ ۱۲ شهریور گفت: «نامبرده به اتهام جرایم امنیتی کشور محکوم گردیده است.» در پاسخ در روز ۱۴ شهریور ربابه رضایی، همسر رضا شهبایی، در جریان یک تجمع مسالمت‌آمیز مقابل مجلس گفت: «باید از مقام های قضایی پرسید که رضا شهبایی کدام امنیت کشور را به خطر انداخته است؟ آیا حمایت از راندگانی که می‌خواهند نان و مسکن داشته باشند و این حق را داشته باشند که آزادانه از تشکل خودساخته خود حمایت کنند، اقدام علیه امنیت ملی است؟! رضا شهبایی هیچ جرمی به جز فعالیت در راستای دفاع از مطالبات و خواسته های کارگران ندارد. جای او در زندان نیست.»

رضا شهبایی در ۲۲ خرداد ۱۳۸۹ بازداشت شد و به مدت ۱۹ ماه در سلول انفرادی در بند ۲۰۹ زندان اوین بدون دسترسی به وکیل نگهداری شد. او گفته است که در این مدت مورد شکنجه و بدرفتاری قرار گرفته از جمله ضرب و شتم‌هایی که سمت چپ بدنش را به طور موقت بی‌حس کرد و منجر به دردهای شدید و مزمن از ناحیه گردن و کمر شد که تا به امروز ادامه دارد. او در اردیبهشت ۱۳۹۱ پس از یک محاکمه‌ی ناعادلانه در شعبه‌ی ۱۵ دادگاه انقلاب تهران به اتهام «اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی» و «تبلیغ علیه نظام» به ۶ سال زندان محکوم شد. اساس این اتهامات فعالیت‌های مسالمت‌آمیز سندکایی او بوده است. رضا شهبایی چهار سال بعدی را در زندان گذراند و در این دوران وضعیت جسمی او به خاطر عدم دسترسی به مراقبت‌های پزشکی و شرایط نامساعد زندان رو به وخامت گذاشت. او در این مدت در اعتراض به زندانی شدن و ممانعت مقامات از دسترسی او به مراقبت‌های پزشکی چندین بار اعتصاب غذا کرد و در نهایت بعد از یک اعتصاب غذای طولانی مدت در اعتراض به محرومیت از مراقبت‌های پزشکی برای مرخصی پزشکی در ۱۴ مهر ۱۳۹۳ از زندان آزاد شد. چندین ماه پس از آزادی ماموران وزارت اطلاعات او را احضار و در رابطه با اعتراض‌هایش به رفتارهای خشونت‌آمیز نیروهای امنیتی با او و همبندی‌هایش در حادثه حمله به بند ۳۵۰ زندان اوین در فروردین ۱۳۹۳ مورد بازجویی قرار دادند. او بعدتر در این رابطه محاکمه و در سال ۱۳۹۴ به یک‌سال زندان محکوم شد.

فعالیت سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس‌رانی تهران و حومه پس از انقلاب ۱۳۵۷ ممنوع شد. این اتحادیه در سال ۱۳۸۴ پس از آن که حقوق بسیاری از کارگران اتوبوس‌رانی برای ماه‌ها پرداخت نشده بود، فعالیت خود را دوباره آغاز کرد. مقامات هرگز درخواست ثبت رسمی این اتحادیه را نپذیرفته‌اند و همواره به آزار و اذیت، ارباب و محاکمه اعضای سندیکا، به خصوص اعضای هیات مدیره‌ی آن، تحت اتهامات امنیتی بی اساس و مبتنی بر فعالیت‌های صلح‌آمیز، از جمله سازماندهی و شرکت در اعتصابات، دست زده‌اند. عفو بین‌الملل فعالان سندیکایی را مدافعان حقوق بشر می‌داند زیرا آن‌ها تلاش می‌کنند تا هر کس از حق تشکیل و پیوستن به اتحادیه‌های کارگری و بهره‌مندی از شرایط منصفانه و مطلوب اشتغال، امنیت اجتماعی و معیارهای زندگی مناسب برخوردار شود. برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به فصل هفت گزارش عفو بین‌الملل با عنوان «[گرفتار در گرداب سرکوب: مدافعان حقوق بشر زیر آماج حمله در ایران](#)»

نام: رضا شهبایی جنسیت: مرد

